

31968L0221

L 115/14

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

18.5.1968

DYREKTYWA RADY
z dnia 30 kwietnia 1968 r.
w sprawie wspólnej metody obliczania przeciętnych stawek przewidzianych w art. 97 Traktatu

(68/221/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając decyzję z dnia 21 czerwca 1960 r. podjętą przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich na posiedzeniu Rady,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

od czasu wejścia w życie Traktatu, ustalanie przeciętnych stawek przewidzianych w art. 97 w celu wyrównania obciążeń podatkami obrotowymi, nakładanymi zgodnie z kumulatywnym i wielofazowym systemem opodatkowania, nieustannie powoduje trudności, które wpływają na właściwe funkcjonowanie wspólnego rynku; ujemne skutki powiększają się wraz ze zniesieniem należności celnych we Wspólnocie;

przyszłe ponowne przystosowanie opłat wyrównawczych i zwrotów powinno zapewnić większą fiskalną neutralność istniejących kumulatywnych i kaskadowych systemów podatków obrotowych w stosunku do handlu międzynarodowego i umożliwienie w ten sposób dokonania przejścia na wspólny system podatku od wartości dodanej w najlepszych możliwych warunkach; z tego powodu takie ponowne przystosowania pozostają w zgodzie z kryteriami ustanowionymi w decyzji z dnia 21 czerwca 1960 r. podjętej na spotkaniu przedstawicieli rządów Państw Członkowskich, zebranych w Radzie;

wspomniane wyżej trudności wynikają głównie z różnic między metodami stosowanymi przez Państwa Członkowskie w celu obliczania tych stawek;

w interesie wspólnego rynku, zanim we wszystkich Państwach Członkowskich zostanie wprowadzony podatek od wartości dodanej, jest zharmonizowanie różnych metod, przyjmujących wspólne i rozsądne reguły obliczania, które zapewnią przestrzeganie limitów ustalonych w art. 97 Traktatu i umożliwią kontrolę uzyskanych w ten sposób przeciętnych stawek;

w celu uwzględnienia w największym stopniu rzeczywistych warunków produkcji, tak wyrobów, jak i grup wyrobów, zasady takie muszą przewidywać ważenie obciążeń podatkowych;

zasady takie muszą zostawiać Państwom Członkowskim otwartą możliwość korzystania z pewnych szacunków stawek ryczałtowych;

Komisja powinna zostać upoważniona do ustanowienia, w drodze dyrektyw przyjętych po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, zasad stosowania wspólnej metody naliczania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.2.1968, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. 317 z 28.12.1967, str. 9.

w celu ułatwienia Komisji zapewnienia obowiązku czuwania nad przestrzeganiem limitów ustalonych dla stawek przeciętnych, należy postanowić, że Państwa Członkowskie muszą przedstawić Komisji z własnej inicjatywy obliczenia oparte na wspólnej metodzie przed wprowadzeniem lub zmianą przeciętnej stawki,

Artykuł 3

Do celów obliczania obciążeń podatkowych wyrobu w ostatnim etapie produkcji można uwzględnić obciążenia podatkowe, na tym etapie, wszystkich czynników w koszcie własnym.

Artykuł 4

1. Do celów obliczania obciążenia podatkowego wyrobu na przedostatnim etapie, można uwzględnić obciążenia na tym etapie tych surowców, półproduktów i wyrobów gotowych, które są użyte w surowcach, półproduktach i wyrobach gotowych uwzględnionych na ostatnim etapie, oraz w jakimkolwiek innym czynniku lub elemencie uwzględnianym na ostatnim etapie, jeżeli na tym etapie stanowi on przynajmniej 3 % ceny sprzedaży wyrobu końcowego przed opodatkowaniem.

2. Do celów obliczania obciążenia podatkowego produktu na pozostałych etapach można uwzględnić obciążenia nałożone na każdym z tych etapów na te surowce, półprodukty i wyroby gotowe, które mają służyć do produkcji surowca, półproduktu lub wyrobu gotowego branego pod uwagę na etapie końcowym.

Artykuł 5

1. Jeżeli w odniesieniu do czynnika lub elementu uwzględnionego na którymkolwiek etapie, obciążenie podatkowe na poprzednich etapach nie było obliczane zgodnie z art. 4, obciążenie tego czynnika lub tego elementu może być zwiększone ryczałtowo o 50 %. Jeżeli natomiast kwota obciążenia podatkowego tego czynnika lub tego elementu wynika z zastosowania stawki specjalnej, kwota ta musi zostać, w celu zastosowania ryczałtu podatkowego, przeliczona przed zastosowaniem stawki standardowej, na podstawie stawki ogólnej podatku obrotowego. W przypadku gdy ta stawka specjalna obejmuje jeden lub więcej poprzednich etapów, obciążenie wynikające z zastosowania tej stawki nie może być zwiększane ryczałtowo.

2. Obliczone w ten sposób obciążenie za poprzednie etapy nie może przekroczyć obciążenia, które wynikałoby z zastosowania do tego czynnika lub elementu przepisów art. 4 i 6.

Artykuł 6

Jeżeli w odniesieniu do czynnika lub elementu uwzględnionego na którymkolwiek etapie istnieje już średnia stawka, może ona być użyta do obliczenia poprzedniego obciążenia tego czynnika

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Jeżeli na podstawie art. 97 Traktatu Państwo Członkowskie wprowadza lub zmienia przeciętną stawkę w celu wyrównania, w odniesieniu zarówno do przywozu jak i wywozu, podatku obrotowego, który jest nałożony bezpośrednio lub pośrednio na wytwarzanie wyrobu lub grupy wyrobów, stawka ta jest obliczana zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i w odniesieniu do rzeczywistych warunków produkcji.

2. Przepisów niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

- przeciętnych stawek istniejących w momencie wejścia niniejszej dyrektywy w życie, nawet jeżeli były one stosowane do obliczania poprzednich obciążeń podatkowych zgodnie z przepisami art. 6;
- adaptacji przeciętnych stawek wynikających wyłącznie z ogólnej zmiany stawki podatku obrotowego.

Artykuł 2

1. Średnie obciążenie wyrobu podatkiem jest równe średniej ważonej obciążeń podatkowych tego wyrobu na różnych reprezentatywnych etapach jego produkcji, ustalonych w odniesieniu do każdego etapu zgodnie z przepisami art. 3–6. Średnia ważona jest oparta na znaczeniu każdego etapu produkcji ogólnej tego wyrobu.

2. Średnie obciążenie podatkiem grupy produktów jest równe średniej ważonej średnich obciążeń podatkowych wyrobów reprezentatywnych dla tej grupy. Zakres grupy wyrobów określa liczbę reprezentatywnych wyrobów, które należy wziąć pod uwagę. Dla każdego wyrobu reprezentatywnego średnie obciążenie podatkowe oblicza się zgodnie z przepisami ust. 1. Średnia ważona jest oparta na znaczeniu wyrobów reprezentatywnych w stosunku do łącznej produkcji grupy wyrobów.

lub tego elementu podatkiem zgodnie z art. 97. Zastosowanie tej stawki jest obowiązkowe, jeżeli jest poparta obliczeniami przedstawionymi Komisji zgodnie z art. 10.

Artykuł 7

1. Jeżeli, w przypadku wyrobu lub grupy wyrobów, Państwo Członkowskie rezygnuje z obliczania średniego obciążenia podatkowego zgodnie z art. 2–6, obciążenie to może być oszacowane według stawki ryczałtowej odpowiadającej 100 %, 75 %, 50 % lub 30 % ogólnej stawki podatku obrotowego, zgodnie z tym, czy czynniki i elementy wyrobu albo grupy wyrobów, które mogą być uwzględnione w stadium końcowym i podlegają stawce ogólnej albo stawce zwiększonej podatku obrotowego, stanowią odpowiednio 65 %, 50 %, 35 % lub mniej niż 35 % ceny sprzedaży wyrobu albo grupy wyrobów przed opodatkowaniem.

2. Obciążenie obliczone w ten sposób nie może przekroczyć średniego obciążenia podatkiem, które wynikałoby z zastosowania przepisów art. 2–4 i 6.

Artykuł 8

Przeciętne stawki zaokrąglą się o pół procenta w górę lub w dół, zależnie, czy ułamek dziesiętny uzyskanej stawki osiąga lub nie osiąga 0,75 lub 0,25.

Artykuł 9

Po konsultacji z Państwami Członkowskimi Komisja, jeżeli będzie to niezbędne, określi dyrektywą procedurę stosowania art. 1–8.

Artykuł 10

1. Jeżeli Państwo Członkowskie zamierza wprowadzić lub zmienić przeciętną stawkę, przedstawia Komisji wyliczenia średniego obciążenia podatkiem, ustanowione na podstawie przepisów art. 1–8.

2. Jeżeli Komisja uzna, że obciążenie podatkiem ryczałtowym zgodnie z art. 5 lub art. 7 przekracza limity ustanowione w ust. 2 tych artykułów, Państwo Członkowskie przedstawi Komisji na jej wniosek wyliczenie tego obciążenia, ustalone zgodnie z art. 2–4 i 6.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 kwietnia 1968 r.

W imieniu Rady

M. COUVE DE MURVILLE

Przewodniczący